

Orkester in solist Marjan Stropnik: Beli plišasti medvedek (učinek dosežen tudi brez ustreznega kostuma)

Litostrojski novoletni koncert

Pravzaprav bi se moral imenovati »ponovoletni«, saj se je dogodil 6. januarja 1989. Datum pa se je izkazal kot dobro izbran, saj je razgibal kulturno mrtvilo prvega ponovoletnega tedna in bi bil morda tudi zato tako hvaležno sprejet pri občinstvu. Že dolgo namreč nismo na tovrstnem koncertu videli tako številne (več kot stoglave) množice. S svojo prisotnostjo je litostrojska publika najpše poplačala večmesečni trud pevskega zbora in pihalnega orkestra pri študiranju res bogatega in stilno raznovrstnega programa.

Program je pričel pihalni orkester in že kar kmalu ogrel dlani občinstva z venčkom Avsenikovih skladb in s koračnico Messenger, še bolj pa s skladbo Thomasa Le Gradyja Beli plišasti medvedek, kjer se je izkazal kot solist na pozavni sam dirigent Marjan Stropnik. Skladbo Kolesar pa smo si zapomnili po domiselnem aranžmaju z zvonci.

Potem ko je orkester že primerno dvignil razpoloženje, je nastopil pevski zbor pod vodstvom Primoža Cedičnika s stilno ubranim programom slovenskih narodnih pesmi. Začeli so s Koledo, obredno pesmijo, ki so jo včasih na novega leta dan peli koledniki, medtem ko so hodili po poljih in vaseh, želeč srečo družini in živini, za kar so dobivali darove. No,

tudi naši pevci so takoj zatem dobili najlepši dar — aplavz publike. Sledila je belokranjska narodna fantovska pesem Tri tičice, pa narodna Odpiraj, dekle, kamrico, ki so jo odpeli pevke in pevci skupaj, pa še venček narodnih Delaj, delaj, dekle pušeljc. Naj tukaj omenimo, da so imela dekleta v skladu s programom tudi kostume zelo domiselno popestrene s širokimi živopisnimi rutami, tako da so skupaj učinkovale res kot »pušeljc«.

Ko pa je orkester nato nastopil s potpurijem popularnih melodij iz repertoarja pevca Franka Sinatre (če omenimo le najbolj znano Tujca v noči), so občinstvo zasrbeli podplati in gotovo bi se ob zvokih svetovljanske plesne glasbe še zavrtelo, če bi le prostor to omogočal. Svetovljanski slog so nato nadaljevale še melodije Harolda Waltersa Godba okoli sveta, ob kateri je orkester prepričljivo dokazal, da obvlada vse stile (od južnoameriškega karnevalskega ritma do japonske tempeljske glasbe in posnemanja škotskih dud). Ko so se na koncu lotili še Straussa in njegovih polk (Dunajska kri), se je tudi kri publike še bolj razburkala — od navdušenja.

Za konec sta se zbor in godba s skupno točko Židana marelja učinkovito poslovila. Enoinpolurni koncert je kar prehitro minil. Del zaslug za to ima gotovo tudi Marjan Kralj, ki je s humornimi vložki in rutinirano kot vedno povezoval program. Po zadovoljstvu občinstva sodeč bi litostrojska publika prenesla takšno prireditev tudi dvakrat na leto.

J. K.

Pevski zbor: Delaj, delaj, dekle pušeljc (Lej ga, fantič, tam na mizi)